

Скоротечка изла-

зу Седмицы 2.

путь, Четверт:

и Недельюмъ:

цена му е како

за овдашнѣ та-

ко и за странне

Предчисленике

за поль године

4 фр. у Сребру.

Предчисленије и
друга упутство-
ванія пріјма
Учредничество
у Пешти на Ро-
зенъ — Плану
№ 285. и сва-
ко Цесаро Кра-
Поште Чинов-
ничество.

ПЕШТАНСКО-БУДИМСКІЙ

СКОРОТЕЧА.

(Соупієт.)

ПЕШТА.

Четвртакъ

18. Новембра. 1843.

Год. II.

ИЗБОРЪ ЛЮБЕ.

Буйный полетъ духа мoga
У любави стременѣ лугъ;
Лица посве мамльвога
Тамъ застаде дичный кругъ;
Гле! усхиленъ духъ садъ презну
У раскошиа савъ огрезну
Пламне любве єръ му сборъ
Красотица! — плѣни взоръ!

Бдни себи радъ избрати
Текъ ю ће незна пре
Све пог-едомъ єднымъ прати
А сумни га люто тре;
Садъ веќ смисли избра слику
Срцу свое и прилику
Узе Ладе Райный створъ
На одведе у свой дворъ.

О! добро ми дошла драга
Любо! срце срца можъ!
Ты ми носишъ она блага
Коя дати мож' текъ Богъ:
Зато ова чисты грудій —
Химна любве знакъ ти буди
Ню ће кникат' Вила' хоръ
Док' тананый ниче боръ!

Райковић.

РУССКО СВЕТКОВАНЪ БОЖИЋА.

(продуженіе.)

Свершеткомъ месеца Ноемврија започи-
вали су већи Домаћини разышлявати, как-
вогъ ћеду меса за полѣвку, за печењъ, как-
ве ли шунке, кобасице и т. д. за Божићи ку-
пити, и преправити; а Домаћице опеть бо-

риле су се мыслима, и свакій часъ запытыва-
вале: „Кодъ кога ћемо божићовати?
Кога ћемо отъ пріятеля и познатій сазвати, да съ ними ове благе дне
у любови и веселю проведемо? Кое
ли ћемо дѣвице нашимъ кћерма у
госте позвати, да се заедно забав-
ляю?“ Али ове њивове мысли непостираху-
се само по гдиконији кућама, не: него у Рус-
сии в овай обычай јошть отъ старійна вооб-
ще кодъ свио заведень, да они сирћчъ на
благе ове Божићне дане свое пріятелѣ и дру-
ге познате позываю, а и нын посыщаваю. У
празничне ове дне таки су младе Госпоџе по
свершетку предручка (ране ужине) похий-
тиле, да свое имаће послове пораде, пакъ
онда отиласиле су кодъ свои пріатељица и
други имъ познаница, да кодъ нын у забави
осталу дана частъ проведу; а после вечернѣ
такођеръ су међу нын и старіе Госпоџе и пре-
старе Майчице долазиле, кое су се съ нын-
има до неко дѣба иоћи дружески разговараје
и совѣтовале. Оне су овако скупљене говори-
ле о разнимъ или онде у њивомъ, или у
другомъ коме оближнѣмъ мѣсту догодившим-
се предметима, а поредъ овога приповѣде-
ле су, како су њивови Стари ове Божићне
дане празновали, и како ји они празнују.
Овакови забавни разговори и овакова отъ
старица совѣтована држала су се кодъ сва-
ке Русске породице, и свагда су се найвећи-
ма чули гласови стары Госпођа, кое су хо-
ћеле, найвише сбогъ тога, што су старіе
быле, и што су мыслиле, да су много више

искусства имале, да у предузетомъ о како-
вой нибудь ствари разговору мейданъ одер-
же, а младе Госпоице напротивъ доказиваје-
су имъ съ постояннымъ одспоромъ, да и оне
о истомъ предмету, ако не винше, то заиста
толико казати знаду. И на овай начинъ мно-
го путји тако су се између себе посвађаја-
ла, да почетомъ разговору никако крај учинити
немогаху. Пакъ шта винше, исте Госпоице,
кадъ су видије, да ји у дружству числомъ
много манѣ има, и да поведеный разговоръ
у онай махъ нећedu моћи одржати, то су
свагда гледаје, да истый разговоръ преки-
ну, найвише съ свимъ речма: „Та дуго је,
Бога Вамъ, јошти до светогъ Василіја, пакъ ћемо се мало болја отој
ствари промыслити: но немойте
намъ штогод замбрити, онда ће
сигурно свака свое мнѣње о томъ
казати моћи.“ Али ово се само онда до-
гађаја, кадъ су старе Госпоже озбильски
отъ млађи изыскивали, да имъ оне о за-
почетој ствари истоветностъ кажу. За ово
време налазиле су се младе Госпоице свагда
у послу, терчкараюћи отъ прје до прје,
отъ познате до познате, и настојаваюћи. Ко-
лико годь коя вештие могаше, кое се нима-
као младымъ Госпоцама лепо доликовало,
да имъ се кодъ сву ныјово мнѣње за добро
и истинито прими. Затимъ су једна другой
починяле шилјати поклоне. И Доилѣ као и
старе Чуваркуће (г. је Старице, кое кућу чу-
вају) ишли су после отъ куће до куће и свак-
ији миръ и слогу имъ на верло лепъ и благо-
образанъ начинъ препоручивали.

(продуженje слѣдује.)

ИСТЕРВА ЛЮБОВЬ КАРЛА V.

Историческа Новелла.

(продуженje.)

По дужемъ рећи овако шальивомъ раз-
говору найпосле жалостно рекне Царъ: — —
Тако је то, Любезный мой Клаудије! Францъ
има једанъ предметъ, који веома люби, а и
отъ ињега је такођеръ јако возлюбленъ.

— Но, я бы мыслю, да то исто зависи
само отъ волје Вашегъ Величества.

— Знашъ ли ты любезный мой? да се
са често побјемъ само глава задоволява; али
сердце наше захтјева сасвимъ другачје пре-
питанје. Я осећамъ у мени, да самъ яко при-
нужденъ любити; заиста иламти у персима
моима жејстока любови ватра, коя ће ме, а-
ко другији који предметъ не запали, наскоро
утаманути.

— Славный једанъ Князъ и Велиможа,
свагда је у станю, любовь таковомъ предме-
ту спрама себе улити.

Не јестина, дражайший мой Клаудије! праву любовь не; но само жело често-
любіја. До којој годину дана, а може быти и
до неколико месецји сигурноћесе отъ мене
захтјевати, да ступимъ у бракъ. Али я нећу
то моћи, у оваковомъ моме станю и подъ
круномъ на глави, по мојој волји и жељи у-
чинити; јербо я нећу дерзнути једну такову о-
собу за мене потражити, коя бы управъ ме-
ни соотвѣтствовала; коя бы сирће овако
млада и любовио зажарена била, као и я.
Заръ је непостижимо Божество жарку и най-
благороднију страсть, к је је човѣческо серд-
це кадро осјѣтити, любовь, зато у нашимъ
персима навѣки угасило, што намъ је даро-
вало, да насъ свѣтъ славно на Фрону седе-
ће гледи? Не, заиста не; јеръ никакова Цар-
ска Круна ње кадра цѣну жарке любови на-
доћнадити.

У истый овай пааръ зачујесе напомо-
гласъ — помоћъ, помоћъ — и мало по-
сле отворесе собна врата гдје се Карла са
Клаудијомъ разговарао, у којој собу чисто из-
ванъ себе садъ утерчи младо једно дѣвочче.
К је као крна побледило было, и кое отъ
страха деркташе. — Ово Царъ видећи бер-
зо скочи са столице, извуче мачъ, и похій-
ти напољ, да види, шта се у дворишту до-
годило; а Клаудијо опетъ наложи, да се по-
стара о непознатој овоге дѣвицы, коя се та-
ко уплашила била, да ни рѣчице прогово-
рити немогаше. На степени су кобисе
Онъ съ два млада мужа отъ свои благород-
ны Сопутника, са Графомъ отъ Лунденъ и
съ Матијомъ отъ Херцелъ, који, као подо-
бро виномъ угријани, бялају у глави мало по-
ремећени; пакъ на ону почесть, коју су ду-

жни были Пигомици Графице отъ Лаланигъ отдати, заборавши, тако сумладо ово дѣвойче гонили, да ни найманѣ ни су узели на умъ, гди се налазе, и да се оно прекоего зацлашило было.

— Шта је то за волю Божју, млади Господичићи! повыкне Царъ, и путь имъ даљь гоненіја пресфче.

— О Небо! Царъ! обадва повычу, и на свай овако изненадный сусретъ мало се отрезнуши болѣ къ себи дођу.

— Шта Ви хоћете овде, ако смемъ пытати? Та Ви нисте овде у таковој кући, гди се Домаћица такоимъ неуряднымъ и порочнымъ обычаяма и учила. И садъ само даљь отлазите.

Ово они чувиши таки безъ обзира, захваливаюћи Богу, да ји овако блаже бозерамна ова ныї ва продерзѣвостъ прође, похйите низъ степена, са найвећимъ срамомъ уклонитисе; а Царъ пократисе у свою собу, да опетъ женску ову особу, коју є отъ ныи двоице отбраню, умири и утѣши.

И текъ садъ, кадъ се поврати Карла у собу, примѣти онъ дивну красоту, младоличностъ и живость подъ заштиту узете дѣвице; коя отма предъ нѣга на колѣна клекне, пакъ му краснимъ своимъ погледомъ и съ нѣколико умиљни рѣчји возблагодари. На кое Карла пригнесе, узме је за руку, и подигнувши јошти је болѣ промотри, и удивисе дражестнимъ нѣњимъ чертама, краснимъ устащама и дичномъ нѣномъ возрасту.

(продуженије слѣдује.)

ФІЛОСОФЪ И ВОЗАРЬ.

Енглезски тригременији Листови „Іонатанъ“ слѣдују приповѣдају анекдоту: Еданъ Філософъ, кој се на другу страну рѣке превести хтео, уђе у чамаћа. Трајоћемъ превозеню запита онъ Возара, едали што годъ одъ Аріометике разуме. — „Отъ Аріометике, шта је то Аріометика? Я ту речъ јошти у момъ животу чуо ни самъ,“ био је отговоръ Возара. — На кое Філософъ: „Жао ми је,“ отговори, „еръ крозъ то једна је четвертъ твогъ живота пропала.“ — После неколико ока тренућа запита га опетъ Філософъ: „Да ли што годъ барјо Мајематици разуме?“ Возаръ смешећисе отговори:

„А-ја!“ На кое Філософъ (строго): „И друга четвертъ твогъ живота изгубљена је!“ Трећи вопросъ Філософа био је наново: „Да ли пакъ каковогъ понятја о Астрономији има?“ „Маин ме се,“ отговори на то Возаръ, „кадъ бы я то знао, не бы тебе садъ за неколико крајџара овуда превозio.“ „Дакле и трећа је четвертъ твога живота изгубљена!“ — У истий ма, докъ су се Філософъ и Возаръ овако препирали, удари чајацъ о стѣну, и почне тонути. Возаръ скочи на ноге, сбација са себе свою хаљину и уплашено запита Філософа: „Зна ли пливати?“ — „Незранъ!“ био је отговоръ Філософа. — „А оно берзо ѡседните ми на леђа, иначе су све четири четверти Вашегъ живота изгубљни!“

ШКОЛСКЕ ВѢСТИ.

Отъ стране Верховногъ Народнаго наши Школа Надзирателства дасе съ овимъ како Дѣтонаставницима тако и овогодињнимъ совершеннимъ Предуготовницыма на знанѣ, да је у Славонијско — Сремскомъ Окружју Маркушићка, једна отъ болни близу Вікковаца находитијасе Учительска Штаница, упраздана: зато, кој ју жеље получить, нека што скорје, са своимъ Прошенјема, и къ њима приложенимъ нужднимъ Свидетелствама. Вышемъ своме Надлежателству притећи похйтите.

ТРГОВАЧКЕ ВѢСТИ.

(Пешта.) Леполди је вашаръ прошао. Продаваца било је доста и премного; алъ напротивъ Купаца и нужде слабо. Лоша чоја пролазила је добро. Сирови производи трошили су се примѣтно болѣ, и особито је вуна се тражила, одъ кое хиљадама центија прадалосе; кое је занста за овай јесенји вашаръ млого, и за чудо: но поредъ свега тога цена јој је иста, као и прећашњегъ вашара. Поташа је прилично пролазила; но съ медомъ је верло рђаво било, јеръ се на центија меда 2—3 фор. губило. Восакъ се и посље као перве недеље по истој цени продавао. Коже се ни су башъ яко тражиле. Вінний каменъ (Weinstein), и белый и црнýй весма се тражио: такођеръ и суве шљиве добро су се продавале. — У дойдућемъ Листу ставит' ће се попадајући и обширніје цѣни разны производа.

БУДИМСКА ЛУТРИЈА.

ОТЪ 29. Ноем. р. №о. 70 80 90 25 5

Вућићесе 13. Декем. р.

АРЕНДІРАНЪ РЕГАЛНЫ БЕНЕФІЦІЯ.

Б Отъ стране Славногъ АЕМитрополітскогъ Спаилука „Даля“ съ овымъ даесе назнанѣ, да ће се 11. Декември по Рим. т. г. наново подъ аренду слѣдуюћа Спаниска Притяжанія, као: Рыболови у Боровскомъ и Даљско — Дунавскомъ отдѣленію, у Затоню и Савульи; потомъ и ватањ піявица у простору це-логъ Спаилука, найпосле и Паша у Рыту „Живва“ зовомомъ, и то почевше отъ 1. Іануаріа 1844. на три, једне за другомъ слѣдуюће године, издати. — Тако позываюсе сви они, кои бы волю имали предречена Регална Бенефіція подъ аренду узети, да бы се предопоменутогъ дана у Спаниско — Даљской Канцелларіи, у обычне предполдневне часе скупили. Остало обvezателна условія, могусе по-вседневно у Спаниской Канцелларіи видити.

Даль 16. Ноєвріа 1843.

БЕРЗОВОЗЪ (Gelwagen).

Б Долуподписані препоручуюсе почитаемомъ Публікуму, да су завели „Берзозвозъ“ одъ Пеште и Будима до Бае. — Изъ Пеште у Баю иде: понеделькомъ, средомъ и петкомъ; а изъ Бае у Пешту натрагъ: вторни-комъ и четверткомъ. Цена є отъ персоне изъ Бае до Пеште 4 фор. среб.; а натрагъ изъ Пеште до Бае 3 фор. среб. — Тко више отъ 30 фунтий тере-та има, плати ће 1 кр. среб. отъ фунте. — Иста кола стаю у Баи у гостіони-ци кодъ „Лава,“ а у Пешти кодъ „Мађарскогъ Краля“ до Нѣмачкогъ Театра.

Николай Лаутъ, Јованъ Балинтъ,
и Павелъ Марковић, иначе Шиндра названий.

УМОЛЕНИЕ.

Б Будући да є садъ о Леополди вашару овде наши Сербали мало было, и та-ко надежда наша, да ћеду намъ Предбройници наши искане новце за Скороте-чу донети или послати, осуетисе; тога ради умоляюсе наново наши ГГ. Предчисленницы, да намъ любовь неотрекну, и новце што скоріе, или по сход-нымъ и сигурнымъ приликама, или по истымъ ц. кр. Понтама, отъ коихъ Ско-ротечу прймаю цодъ собственнымъ атрессіма, послати усердствую: јербо се и тако излазеће овогъ теченія време приближуе, и мы Рачуне заключити желимо, како бы се и за даль управляти знали. Особито пакъ умоляваюсе ГГ. Совокупи-тельни наши Листова, да бы ону Господу, коју су на предчисление наши Листо-ва позвавши предчислили, и садъ јй, како за ово, тако и за прошасто теченіе, да плате, опоменули.

Учредничество.

Издаватель Димитрій Јовановић. — Учредникъ Димитрій Теодоровић

(Rosen-Platz № 285.)

У ПЕШТИ словака Байеловичъ